

Inhoud

1. Waarom dit boekje?
2. Gods palet en de Dorpskerk
3. Gehoorzamen en kiezen – gedoopt worden – vervuld worden
4. Gods keuze en onze keuze
5. De God van de geslachten
6. Het evangelie voor volwassenen en kinderen
7. Eensgezind over een aantal fundamentele zaken
8. Belijdenis en doop/doop en belijdenis
9. De doop van volwassenen
10. De doop van kinderen
11. Het opdragen van kinderen
12. De vorm van de doopsbediening
13. Pastorale begeleiding en onderwijs
14. Aanvaarden in plaats van gedogen
15. Leren vieren van onze doop
16. Gods verlangen en Zijn palet

Bijlagen

1. Romeinen 6, vers 1-13 in twee vertalingen
2. Belijdenisvragen
3. Doopvragen voor ouders bij de doop van een kind
4. Liturgie bij het opdragen van kinderen

1. Waarom dit boekje

Al eeuwen staat de Dorpskerk in het centrum van Aalsmeer. Bouwkundig gezien is onze kerk een kruiskerk. De plattegrond van het gebouw laat namelijk een kruisvorm zien. Als het gaat om het geestelijk leven zou je de Dorpskerk ook een 'kruispuntgemeente' kunnen noemen. Op een kruispunt komen allerlei wegen bij elkaar. Op diezelfde manier is er binnen onze gemeente een ontmoeting en samenleven van verschillende vormen van geloofsbeleving en geloofsvormgeving.

Geraakt door het evangelie en trouw aan Gods Woord – dat is de basis voor het leven van ons als gemeente en voor alle onderlinge herkenning. Binnen dit gemeenschappelijke leven is er echter op allerlei terreinen ook sprake van verschillende 'kleuren'. Dit boekje gaat over de thema's : gelovig kiezen – belijdenis – gedoopt worden. Ook als het gaat om deze punten zijn wij een 'kruispuntgemeente'. Dit boekje is bedoeld om dat in het kort te laten zien. Om onszelf en ons gemeentelven daarmee te helpen. Maar ook om in 't kort geïnteresseerden iets te kunnen laten zien van het bijzondere karakter van onze gemeente.

2. Gods palet en de Dorpskerk

Wie denkt aan een kunstschilder, ziet hem met in zijn ene hand een kwast of penseel en in de andere dat bord (het palet) met al die verschillende kleuren verf die hij heeft gekozen. Wij geloven dat de verschillende 'kleuren' van geloofsbeleving en geloofsvormgeving binnen onze gemeente kleuren op Gods palet zijn. In onze gehoorzame overgave aan het evangelie van de Gekruisigde en Opgestane Heer schenkt God ons een eenheid op zo'n manier dat we juist alleen samen de volle diepte van Gods liefde zullen kunnen ontdekken.

Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te

Uitnodiging en laten klinken van de namen

Mag ik jullie vragen hier bij mij te komen staan.

Hoe heet jullie zoon/jullie dochter die jullie hier in het midden van de gemeente aan de HEER willen opdragen:

(antwoord:.....)

Uitdrukking van het verlangen van de ouders

Is het jullie verlangen om wat we in het leven van de jonge Samuël zien ook te zien gebeuren in het leven van jullie kind(eren). Willen jullie daarom bidden en daarvoor leven?

(antwoord: ja - of een paar eigen woorden)

Het in gebed opdragen van de kinderen
(ouders heffen hun kind(eren) op naar God)

kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods. (Efeziërs 3, vers 17b-19)

Een kunstschilder mengt kleuren en werkt ze met behulp van olie dooreen op z'n schilderij. Hij heeft ze allemaal nodig. Denkend aan dit beeld gaan we beseffen dat het Gods bedoeling is dat we juist waardering krijgen voor elkaar en samen dieper zicht op Gods liefde in de Messias. De verschillende kleuren geven een schilder juist allerlei mogelijkheden. Zij zijn een rijkdom en geen last! Zo willen we ook in onze gemeente leren te kijken naar en om te gaan met elkaar.

3. Gehoorzamen en kiezen – gedoopt worden – vervuld worden

Aalsmeer is bereikt 'vanuit Jeruzalem'. De hele aarde moest de Levende God van Israël leren kennen. Daarom gaf Jezus de Heer de opdracht om de wereld in te gaan en alle volken tot zijn leerlingen en navolgers te maken. De gehoorzame keuze voor dit evangelie moest door het gedoopt worden en het ontvangen van de Heilige Geest zichtbaar gemaakt en bezegeld worden (Mattheüs 28, vers 16-20 en bijvoorbeeld ook 2 Korinthiërs 1, vers 21-22). Daarom horen de prediking van Gods evangelie en ons gehoorzamen en kiezen en ook het gedoopt worden en vervuld worden onlosmakelijk bij elkaar. In de gesprekken rond doop, geloofskeuze, belijdenis en geloofsopvoeding van kinderen komen we deze thema's telkens weer tegen.

4. Gods keuze en onze keuze

De Dorpskerk is niet ontstaan doordat mensen voor God kozen! Het is juist andersom. God zelf heeft ervoor gekozen om Zich aan mensen te openbaren. Eerst aan Israël, later ook aan alle volken. Onze gemeente en ook ons eigen persoonlijk geloof zijn te danken aan Gods keuze voor ons! God had en heeft echt het eerste Woord! Ook onder ons! Het bindt ons als gelovigen samen

als we hier oog voor hebben en hieruit leven. Voordat we praten over onze keuze en onze gehoorzaamheid, geloven we, vieren en bezingen we zijn keuze! Al onze verschillende geloofsvormen en manieren van uitdrukken van wat in ons leeft komen voort uit het genadewerk dat God Zelf doet en heeft gedaan, ook onder ons.

5. De God van de geslachten

Eeuwenoud is het gebouw van de Dorpskerk. Dat herinnert ons eraan dat het evangelie niet bij ons is begonnen. God is de Eeuwige God en de God van de geslachten. Hij noemt zich de God van Abraham, Izaäk en Jakob. Hij is de God van het volk Israël. De God van generaties en families. Abraham en zijn zoon Ismaël ontvangen op dezelfde dag het teken van het verbond. En elke pasgeboren zoon ontvangt dat teken op de achtste dag, dag van de Messias.

God van de geslachten en generaties. Zo ontmoeten we Hem in heel de Bijbel.

Ook de goede boodschap over de gekruisigde en opgestane Messias Jezus raakt niet maar enkelingen aan. Ook in het Nieuwe Testament zien we dat hele families en leefgemeenschappen binnenkomen in de kring van het Koninkrijksevangelie. Oud en jong, jong en oud tegelijkertijd. Zelfs hebben oud en jong elkaar nodig om door elkaar opnieuw de HEER God te leren kennen (vergelijk Maleachi 4, vers 6). Zo is Hij ook vandaag nog Dezelfde – God van de geslachten.

6. Het evangelie voor volwassenen en kinderen

Ook rond Jezus zien we de generaties zich verzamelen. Ouders brengen hun kinderen om door Hem gezegend te worden. Het heil raakt gezinnen en geneest ook kinderen. Volwassenen krijgen kinderen ten voorbeeld gesteld. Zo is het gebeven toen het evangelie vanuit Israël de wereld werd binnengedragen. Zo is

4. Liturgie bij het opdragen van kinderen

Het opdragen vindt plaats na het gebed aan het begin van de dienst.

Inleiding op het opdragen

Zoals u weet is er binnen onze gemeente voor ouders de mogelijkheid om te kiezen voor de doop van hun kind of voor het opdragen aan de HEER.

Vanmorgen zal/zullen een kind/ kinderen, - (naam/namen .....), - opgedragen worden aan de HERE God.

Misschien helpt het om te denken aan dat andere ouderpaar uit de Bijbel. Hanna en haar man Elkana. Door een wonder van God kregen zij hun zoon Samuël. Van God kregen zij hun kind. Aan God gaven zij hun zoon terug. Samuël werd naar de plaats van het heiligdom gebracht.

Om daar op te groeien. We lezen: 'de jonge Samuël groeide ... op bij de HERE' (NBG). ' .. dichtbij de HEER' (NBV). Daar hoorde en leerde hij over God. Daar zou hij later de HERE God zijn naam horen roepen.

'Samuël, Samuël!' En hij moest leren zeggen: 'Spreek, uw dienaar luistert' (NBV).

Zo brengen ook deze ouders hun kind in het midden van de gemeente bij de HEER, onze God. En zij willen er alles aan doen, opdat hun kinderen 'opgroeien dichtbij de HEER'. Zij bidden dat (naam/namen .....) zelf een eigen ontmoeting met God en Zijn Zoon zal/zullen gaan krijgen. Zij verlangen dat als God hun naam roept zij leren zeggen: "Spreek, uw dienaar/uw dienstmeisje luistert".

bemoediging en correctie op grond van Gods Woord? Willen jullie met de jullie geschonken gaven meehelpen in de opbouw van Zijn wereldwijde gemeente en de Komst van Zijn Rijk?

3. Doopvragen voor ouders bij de doop van een kind

Een bewerking van de oude doopvragen die in de afgelopen jaren gebruikt is.

1. Geloven jullie in de DrieEnige God, die tot ons spreekt in de Bijbel. En spreken jullie uit dat de boodschap van Oude en Nieuwe Testament, die is samengevat in de Apostolische Geloofsbelijdenis en die wereldwijd in de christelijke kerk wordt beleden, ons en onze kinderen de enige weg naar Gods Koninkrijk wijst?

2. Geloven jullie dat ook onze kinderen door Gods genade deel mogen uitmaken van het nieuwe verbond - en daarom gedoopt mogen worden - hoewel ze door hun geboorte zijn gaan horen bij de wereldwijde, zondige mensenfamilie? Geloven jullie dat Jezus Christus daarom ook voor hen moest sterven maar ook voor hen is opgestaan en dat Hij hen Zijn Geest wil schenken om voor Hem te leven?

3. Beloven jullie - als ouders van .....- om met Gods hulp aan jullie kind vóór te leven wat het is om God lief te hebben, en beloven jullie ..... zelf onderwijs te geven en te laten geven opdat zij/hij God leert kennen en leert voor Hem te leven?

het alle eeuwen door ook in onze streken geweest. Met meer of minder grote trouw en toewijding is het evangelie verkondigd aan hele gezinnen. De toekomstige generatie wordt in elke huwelijksdienst genoemd. Ook onder ons heeft kinder- en tienerwerk daarom een belangrijke plaats.

Bij het doorgeven van het evangelie komen als vanzelf de woorden 'gehoorzamen en kiezen – gedoopt worden – vervuld worden' weer aan de orde. En het is op dit punt dat verschillen in overtuiging en geloofspraktijk elkaar tegenkomen.

Zullen het 'kleuren' op Gods ene palet kunnen zijn of zullen de verschillen gezien en beleefd worden als 'kleuren' die met elkaar 'vloeken' ?

7. Eensgezindheid over een aantal fundamentele zaken

Binnen onze gemeente is ruimte voor kinderdoop en voor het opdragen van kinderen. En als volwassenen gedoopt werden gebeurde dat meestal door besprenkeling met water maar af en toe ook wel door onderdompeling om zo het begraven worden in Christus' doop tot uiting te brengen. Toch is het goed te benadrukken dat bij de verschillen in keuzes die we hier tegenkomen er wel degelijk eensgezindheid is of kan zijn op een paar fundamentele punten.

- Ouders die kinderen krijgen, (mogen) weten dat God ook hun kinderen op het oog heeft.
- Of een kind nu gedoopt wordt of opgedragen, in beide gevallen geldt dat ouders zullen verlangen dat hun kind later een duidelijke, openlijke keuze maakt voor het evangelie en zich persoonlijk toewijdt aan de HEER.
- Gods bedoeling is dat christenen doopbewuste volgelingen van hun Heer zijn, dat wil zeggen: levend vanuit hun doop; dit geldt op dezelfde manier voor wie als kind gedoopt werd als voor wie op latere leeftijd gedoopt werd.
- Als we het feit dat we gedoopt zijn niet leren te beleven in het leven van alledag zal zowel kinderdoop als een doop op

latere leeftijd wegzinken in 'geen betekenis meer hebben'.

Dan heeft de doop geen echte geestelijke functie meer.

Het is goed om oog te hebben voor deze overeenkomsten bij alle verschil in keuzes. Oog voor deze eenheid maakt het makkelijker de anderen als kleuren op Gods palet te (h)erkennen.

8. Belijdenis en doop/doop en belijdenis

Het is goed om er oog voor te hebben dat het openbaar uitspreken van je geloof (belijdenis) en de doop alles met elkaar te maken hebben.

Een volwassene zal alleen maar gedoopt worden na het duidelijk uitspreken van zijn of haar geloofskeuze. Daarom vindt de doop van een volwassene altijd plaats na de geloofsbelijdenis!

Om dezelfde reden belijden ouders die een kind willen laten dopen eerst hun geloof en toewijding, pas daarna wordt hun kind gedoopt.

Daarom is ook voor wie als kind gedoopt werd de eigen geloofsbelijdenis het geestelijke vervolg op de eigen doop. Vandaar dat we als gemeente jongeren ook willen begeleiden op weg naar die eigen keuze en geloofsbelijdenis.

9. De doop van volwassenen

Het is goed om er oog voor te hebben dat in de Bijbel en de eerste eeuwen van de kerkgeschiedenis nieuwe gelovigen (vaak volwassenen) door onderdompeling gedoopt werden. De besprenkeling met water is een latere symbolisch uiterst vereenvoudigde vorm van de onderdompeling. In de onderdompeling wordt op een krachtige manier het ondergaan met Christus in Zijn dood en begrafenis duidelijk. En ook het met Hem opstaan tot een nieuw leven. Romeinen 6 is een basistekst uit de Bijbel hierover.

Na de doop mochten gedoopten ook de vervulling met Gods Geest ontvangen. We zien dit bijvoorbeeld (in Handelingen 2, vers 38)

2. Belijdenisvragen

Tot stand gekomen op grond van bestaande formulieren en vragen die in de afgelopen jaren gebruikt zijn (vraag 3 is bedoeld voor wie al gedoopt werden. Vraag 3b is een bedoeld voor wie nog niet gedoopt werd).

1. Geloven jullie in God, de Vader, onze Schepper en Verlosser, en in Jezus Christus, Zijn Zoon, onze Heer, die voor ons is gestorven en opgestaan, en in de Heilige Geest die ons leven wil vernieuwen?

2. Geloven jullie dat Gods boodschap aan ons in de Bijbel is geopenbaard en dat deze waarheid - die is samengevat in de Apostolische geloofsbelijdenis en in de christelijke kerk wordt onderwezen - , de waarachtige en enige weg tot het Leven is?

3. Geloven jullie de beloften die God je heeft gedaan bij je doop, en spreken jullie nu uit dat je je toekeert naar Jezus, de Enige Verlosser, en dat je je afkeert van de zonde van een leven naar eigen inzichten?

3b: Je/jullie hebt/hebben uitgesproken dat je gedoopt wilt worden. Belijd je hier en nu dat je je toekeert naar Jezus, de Enige Verlosser, en dat je je afkeert van de zonde van een leven naar eigen inzichten?

4. Is het jullie oprechte verlangen om Jezus Christus te volgen en door de kracht van Zijn Geest God te dienen, je leven te laten vernieuwen en een getuige voor Hem te zijn in deze wereld?

5. Verlangen jullie om mét de gemeente de Heer te dienen? Verlang je samen te komen om het Woord van God te horen en de Maaltijd te vieren en stel je je open voor de onderlinge

Romeinen 6, vers 1-13 (NBG-1951): *Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? 2 Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? 3 Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen. 5 Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; 6 dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; 7 want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. 8 Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, 9 daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. 10 Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. 11 Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. 12 Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, 13 en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God.*

op de Pinksterdag en ook bij Paulus' bekering (in Handelingen 9, vers 17-19). Dit is de reden dat we in de Dorpskerk (met vele andere kerken in alle eeuwen) na de doop van volwassenen en na de geloofsbelijdenis van wie als kind gedoopt werd bidden om de vervulling met de Heilige Geest en daartoe ook de handoplegging kennen.

De dopeling wordt binnengebracht in Christus en gaat delen in zijn priesterlijk leven en zijn volheid. Delen in het door Hem aangebroken nieuwe verbond met Israël.

Het is duidelijk dat de persoonlijke keuze die voorafgaat aan de doop van een volwassene maakt dat deze doop ook heel bewust beleefd kan worden. Wel is het zo dat de diepste betekenis niet ligt in wat de dopeling beleeft, maar in wat God zelf in dit teken aan de mens die gedoopt wordt doet. Het zichtbare ondergaan in en oprijzen uit het water is Gods teken en zegel van het feit dat deze mens in Christus is gestorven en opgestaan.

De verandering in vorm: besprenkeling i.p.v. onderdompeling, heeft er echter wel toe bijgedragen dat de verbinding tussen de doop en de lijn van Romeinen 6 door zeer velen niet meer gezien en beleefd wordt. Het zichtbare 'watergraf' is symbolisch verdund tot enkele druppels en dat heeft weer geleid tot een steeds magerder zicht op de betekenis van de doop.

10. De doop van kinderen

Een dienst waarin kinderen gedoopt worden is altijd feestelijk. Toch gaat het om meer dan gewoonte. De doop – ook die van een kind – is ten diepste een daad van God die in geloof aanvaard moet worden. Ook de doop van kinderen heeft daarom alles te maken met geloof. Allereerst van de ouders en de gemeente. Een kind wordt niet zomaar gedoopt. Doop van kinderen kan alleen maar plaatsvinden in de bedding van het geloof van ouders. Vandaar ook pastorale gesprekken en 'leren' over de doop.

Maar ook voor het kind is het teken van de doop pas compleet als het later in het leven zelf die doop gelovig aanvaardt, 'binnengaat in Christus' en uit het geheim van het 'in Hem zijn' gaat leven.

In onze streken is besprenkeling de traditionele doopvorm geworden. Hierdoor is voor de meeste mensen de verbinding tussen de kinderdoop en het met Christus begraven worden en in Hem opstaan 'onzichtbaar' en onbekend geworden.

In de oosters-orthodoxe kerken daarentegen worden ook zuigelingen bij hun doop ondergedompeld. Symbolisch in Christus' dood begraven en met Hem opgewekt. Ook in ons land wordt opnieuw gepleit om de kinderdoop weer onderdompeling te laten zijn. Op die manier zou meer duidelijk kunnen worden dat ook de kinderdoop alles te maken heeft met Romeinen 6.

11. Het opdragen van kinderen

Al eeuwenlang is er binnen het ruimere Lichaam van Christus – ook in ons dorp – verschil van overtuiging als het gaat om de doop van kinderen. Bijbelse zorg om de heiligheid van Gods gemeente, nadruk op eigen keuze en bekering, verlangen om Romeinen 6 meer gestalte te geven, huiver voor een grote massa 'gedoopte heidenen', hebben gemaakt dat er alle eeuwen door een krachtige beweging in de wereldwijde kerk is geweest die koos voor doop na bekering en op grond van eigen keuze. Het is Gods genade geweest dat door deze beweging van mennonieten (doopsgezinden), baptisten, pinksterchristenen en (voor een deel ook) evangelische christenen de eeuwenoude kerken weer moesten gaan nadenken over fundamentele zaken uit het evangelie. Inderdaad was er in de kerken veel sprake van 'doopverwaarlozing' – de grote meerderheid van gelovigen leefde in het dagelijks leven nauwelijks met de eigen doop. Bekering en persoonlijke levenstoewijding lieten soms veel te wensen over. Als door Gods genade zo in de wereldwijde kerk een verdiepte bezinning op gelovig denken en levenspraktijk ontstond, dan is

Bijlagen

1. Romeinen 6, vers 1-13

Heel dit hoofdstuk cirkelt rond het nieuwe leven dat voor een gelovige in Christus begonnen is. Door de doop (vers 3-4) is een gelovige ingedompeld in de dood van de Heer, in Hem heeft een gelovige ook al deel gekregen aan zijn opstandingsleven. De fundamentele en uiterst praktische gevolgen voor de vernieuwing van ons leven worden door Paulus hier beschreven:

Romeinen 6, vers 1-13 (NBV): *Betekent dit nu dat we moeten blijven zondigen om de genade te laten toenemen? 2 Dat in geen geval. Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven? 3 Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? 4 We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. 5 Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. 6 Immers, we weten dat ons oude bestaan met hem gekruisigd is omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van de zonde zijn. 7 Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. 8 Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, 9 omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem. 10 Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu hij leeft, leeft hij voor God. 11 Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God. 12 Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. 13 Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar stel uzelf in dienst van God. Denk aan uzelf als levenden die uit de dood zijn opgewekt en stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid.*

gevaar groot is dat onze doop 'wegzakt in vergetelheid'. Het is mogelijk om als volwassen gedoopte en als kind gedoopte (weer) te leven zonder je doop. De viering van onze eigen doopdag en die van ons gezin en familie zou een middel kunnen zijn om aan dit geestelijke 'leeglopen' van je doop een halt toe te roepen. Binnen de kring van de gemeente zouden we elkaar kunnen helpen met ideeën en vormen. Om zo ook hier gezegend te zijn met en door elkaar.

16. Gods verlangen en Zijn palet

In de gemeente en aan de Tafel van de Heer ontmoeten we elkaar als broeders en zusters in Hem. We beseffen dat er verschillen zijn, maar vieren onze eenheid in Hem. We willen samen meer en meer toegroeien naar Hem en elkaar. Die liefde is de olie waarmee de HEER al onze kleuren met elkaar weet te verbinden, zoals een schilder verf en kleuren verwerkbaar maakt met de olie die ook een plaatsje heeft op het palet.

Het is zijn en ons verlangen dat Hij onder ons een beeld zal kunnen laten oplichten van Zichzelf. Dat wij zijn heerlijkheid zullen weerspiegelen (2 Korinthiërs 3:18).

het niet verwonderlijk dat ook in plaatselijke kerken diezelfde vragen leefden en daarover gesprekken plaatsvonden. Zo ook binnen onze Dorpskerk.

Bijzonder is dat er binnen onze gemeente op een gegeven moment gekozen is om ook ruimte te geven aan het opdragen van kinderen. Niet in plaats van maar naast de mogelijkheid van de doop van kinderen, die wij belijden als daad van God aan hun leven.

Binnen onze gemeente heeft daarom enerzijds de doop van kinderen een blijvende plaats in onderwijs en praktijk.

Anderzijds willen we als gemeente ook ouders steunen die vanuit een zelfde toewijding en respect voor de doop als daad Gods kiezen voor het opdragen van hun kind. Wanneer zij hun kinderen binnenbrengen in de gemeente om ze de HEER op te dragen, doen ze dat vanuit het diepe verlangen dat hun kinderen zelf eens voor God zullen kiezen en dan gedoopt zullen willen worden. Deze ouders laten op deze manier heel de gemeente zien dat de bekering en overgave van hun kind het grote geloofsdoel is dat hen voor ogen staat. Als gemeente willen we ook deze kinderen omringen met liefde en toewijding opdat ook zij later net als Samuël gaan zeggen: Spreek HEER, hier ben ik, ik luister!

12. De vorm van de doopsbediening

Het is duidelijk dat zichtbare gewoonten een uitwerking hebben op wat wij als gelovigen begrijpen en waarmee wij leven. Ons kleine koperen doopbekken, dat aan het oude doophek bij de preekstoel hangt, moet al met veel onderwijs omgeven worden om gezien te kunnen worden als symbolisch teken van de dood, het graf en de opstanding van Christus.

We verheugen ons als mensen hun leven in bekering willen toewijden aan de HEER God en vragen om de doop. Als volwassenen wensen om in hun doop ook zichtbaar te mogen ondergaan in de dood en de opstanding van onze Heer is dit niet

maar emotioneel, vanuit de wens tot beleven, maar wel degelijk Bijbels gemotiveerd.

Het is ook te verwachten dat jongeren die in onze kerk werden opgedragen graag door onderdompeling gedoopt zullen willen worden bij hun geloofsbelijdenis. Het lijkt op grond van de Schrift en vanuit fijngevoelige liefde wijs om daar ruimte voor te geven binnen onze gemeente.

Overigens, ook het reeds genoemde pleidooi in ons land om ook kinderen door onderdompeling te dopen, is in overeenstemming met Gods Woord en met de gebruiken in andere delen van het Lichaam van onze Heer Jezus. In elk geval kunnen op dit punt andere kleuren op 'Gods palet' bijdragen aan een verdieping in ons geloofsleven.

13. Pastorale begeleiding en onderwijs

Zoals boven al duidelijk werd is de pastorale begeleiding en het onderricht binnen onze Dorpskerk gericht op de persoonlijke bekering en levensovergave van de leden van de gemeente, uitlopend op een openlijke belijdenis van die toewijding aan de HEER onze God. De weg naar die openlijke toewijding kan om allerlei redenen verschillend zijn. Daarom is er ook binnen onze kerk ruimte voor het opdragen van kinderen naast de doop van kinderen.

Daarbij belijden wij als gemeente dat de doop – zowel in het geval van kinderen als die van volwassenen – ten diepste een *daad van God* is.

Wanneer iemand gedoopt is – het maakt daarbij niet uit op welke leeftijd – heeft God daarin een daad verricht aan hem of haar. Daarom wordt er binnen onze gemeente ook geen onderwijs en pastorale begeleiding gegeven gericht op het gaan van de weg van 'overdoop', waarbij iemand die als kind gedoopt werd op latere leeftijd nogmaals gedoopt wordt.

Toch zijn er ook in de kring van onze gemeente broeders en zusters in de Heer die deze weg zijn gegaan en met wie wij in de

kring van de gemeente een diepe geloofsgemeenschap beleven in liefde voor en dienst aan onze God.

Voor ons allen geldt echter, hoe onze weg ook is geweest: we zullen als gemeente telkens weer samen moeten leren om echt met onze doop te *leven*.

14. Aanvaarden in plaats van gedogen

Het is Gods wil dat wij elkaar in liefde dragen en aanvaarden. Het past niet bij de liefde van onze Heer om anderen in de gemeente alleen maar te gedogen.

Om andere gelovigen en andere geloofsuitingen te leren ervaren als 'andere kleuren op Gods palet' is het belangrijk om te beseffen dat ons eigen kennen van de HEER God en het evangelie onvolledig is (1 Korinthiërs 13, vers 9 en 12). Daarom is het ook Gods bedoeling dat wij juist samen groeien in het dieper verstaan van al zijn bedoelingen (Efeziërs 3, vers 17-19). Wie een ander alleen maar gedooft zal niet gezegend kunnen worden door die ander. Onderlinge aanvaarding betekent dan ook dat niemand de overtuiging van de ander minacht, maar de ander juist liefdevol steunt. Het is een kostbaar iets om zo samen Dorpskerkgemeente te mogen zijn.

Ook rond de thema's van dit boekje zullen wij dit samen steeds dieper moeten leren. Dit houdt ook in dat wie vanuit een andere gemeente zich aansluit bij de Dorpskerk, moet beseffen dat hij of zij – hoe de eigen weg tot dan toe met God ook geweest is – een keuze maakt voor deze gemeente met het onder ons gevoerde pastorale beleid. Wij willen gemeente zijn met deze verschillende goddelijke paletkleuren. Als gemeente willen we de rijkdom die ons hierin gegeven is ook blijvend bewaren en beschermen.

15. Leren vieren van onze doop

Hoe de doop ook bediend wordt en aan wie de doop ook bediend wordt, telkens geldt dat als wij onze doop niet leren vieren het